

Deníček projektu Quo Vadis, Femina?

(ZAHÁJENÍ REALIZACE 1. LEDNA 2006)

Pondělí 23. ledna

Odpovídám Angličance, kterou zaujalo ekologicko-feministické zaměření Agentury GAIA a ráda by s námi pracovala. Děkuji za zájem, vždy potěší, vysvětluji, že finance z ESF/JPD 3 jsou vázané na ideu projektu, nicméně má-li nějaký nápad, sem s ním. O sborník si píše studentka, která dělá disertační práci na téma ekologických mateřských školek, tak ho balím a posílám. Zítra mě navštíví další studentka píšící o etice nevládních organizací. Z Rakouska mě zvou do skupiny žen, se kterou budou dělat výzkum rovných příležitostí, do Dánska jsem poslala příspěvek na totéž téma. Dnešní pracovní schůzka projektového týmu byla výjimečně konstruktivní a soustředěná, zbytečně se nekecalo. Definitivně jsme probrali databázi první skupiny žen, rozhodli se o místě konání a odsouhlasili jeho obsah.

Úterý 24. ledna

Postupně se scházím se všemi členy Rady a jsem potěšena jejich vstřícností. Chtějí se setkat s účetní a finanční manažerkou i kontrolovat finanční toky a zprávy, a to přesně tak, jak je plánováno v projektu. S potřebným odstupem a nadhledem také hodnotí kvalitu navržených log. Definitivní rozhodnutí nepadlo. Podařilo se mi zajistit vynikajícího fotografa na dokumentování prvního kulatého stolu, měla bych být spokojená. Dvě koordinátorky ale protestují, že fotograf-muž bude účastnice znervózňovat, nebudou se prý chovat přirozeně. Na esf@mpsv.cz posílám průběžně dva e-maily: Oznamuji zahájení projektu i to, že mám smlouvy se šesti lidmi, a ptám se, zda si mohou být jistá, že finance přijdou včas?

Pátek 27. ledna

Právě jsem se vrátila z banky, na speciálním účtu projektu je stále nula. Informace „do 30 dnů“ tedy znamená, že peníze přijdou třicátý den? Ptám se známých, kteří jsou ve stejné situaci - bojí se optat, aby na sebe neupozornili a „neprovokovali orgán“.

Dopoledne padlo definitivní rozhodnutí o výběru grafičky, a byla tedy zadána grafická stránka projektu a tvorba jeho webových stránek s tím, že budeme průběžně připomínkovat. V pondělí dostaneme návrh rozvržení obsahu, který probereme se svými dětmi, rodiči, přáteli i nepřáteli. S logem jsme na nulovém bodě, obracím se znovu na malířku, aby zkusila něco na způsob věstonické Venuše. Či skupiny žen, jak navrhla Rada. Také mě napadá renomovaný malíř, rychle mu píšu, zda by nechtěl něco zkusit. Mám od něj doma hezký ženský rozkrok s nápisem a jdeme NATO – jeho příspěvek ke vstupu naší země do této struktury.

Sobota 28. ledna

Dostávám dva návrhy log a myslím, že to je to pravé, žena vykračující z písmene O tak, že tím vytváří iniciálu projektu Q, líbí se mi varianta mířící do černé, vyjadřující temno, ve kterém se ženství nachází.

Neděle 29. ledna

Dlouze telefonuji s finanční poradkyní a diskutujeme o problémech, se kterými jsem se od začátku ledna potýkala. Nevím, zda jsem zmiňovala „bílého koně“, který se vtíral a vtírá do týmu, dozvídám se, že jde zřejmě o běžnou praxi, to jen my - staré naivky sníme o čestných hrách. Opakovaně si čtu Ericha Berneho „Jak si lidé hrají“ o sociálních hrách dospělých, dětí a rodičů a promítám si tyto role na aktérky „své hry“. Také jsem dočetla knihu Suzanne Brøggerové „Deliver us from love“. Nazývá monogamii kanibalismem dneška, kdy

milování toho pravého či té pravé vylučuje ostatní lidi; píše o touhách žen být paní Beethovenovou; zmiňuje, že muži odpírali ženám vzdělání po tisíce let, férovým řešením by bylo, kdyby si oni teď dali pauzu. Kniha vyšla v sedmdesátých letech, kdy technika, technologie, terorismus nebyly zdaleka na takové „úrovni“ jako dnes.

Pondělí 30. ledna

Začátkem ledna jsem předplatila dvakrát tisíc korun paušál u Oskara a objednala výpisy hovorů. Již po pár dnech po koupi přišla faktura na 28 Kč a dnes hláška, že sice máme spoustu volných minut, ale u každého telefonu minus 107 Kč. Po telefonu se nemohu dozvědět za co, prý je to ve vyúčtování.

Úterý 1. února

Vrátila jsem se z banky v 11.00 a kde nic, tu nic. MPSV nedodrží své vlastní pravidla a na dotazy neodpovídá. Jaképak mají postihy? Během ledna se mě v různých intervalech pokoušel kontaktovat „bílý kůň“. Cítím se být vydíraná, pod tlakem, a tak to konzultuji se členem Rady. Píše: „*S tím ti asi neporadím, pokud ti pomohla projekt připravit, vyhráli jste a pak dostala příležitost v něm oficiálně pracovat a odmítla to, tak bych s tím nic nedělal.*“

Středa 2. února

Na účtu je stále nula, píšu tiskovou zprávu do novin, jako občanka se cítím být také nula, stěžuji si, že MPSV řízené ČSSD neumí počítat do třiceti, nedodrží své vlastní pravidla, degraduje demokracii, včetně slov sociální a demokratický, pár týdnů před volbami! Už mě to začíná upřímně štvát.

Čtvrtek 3. února

Vstávám v pět ráno, budí mě představa udělat si sama pro sebe hodnocení lidí a dosavadní práce. Jak tak píšu komentáře k jednotlivým osobám, zjišťuji, že se mi plete výkon s charakterem, vertikální s horizontálním, a tak odděluji práci a etiku jako ve škole známky z práce v jednotlivých předmětech a z chování, a vidím, že to dává smysl. Vždyť i já mohu být unášena emocemi a konflikty řešit zaujatě, míchat povahové vlastnosti s vykonanou prací. A také jo. Produktivita práce je slušná, i když by mohla být lepší, ale projevy osobností, to je síla. Spolupracuji se třemi lidmi, kteří jsou na výbornou ve všem. Z toho je ovšem jen jedna v pracovním poměru, ostatní budou fakturovat. Potřebovala bych samé jedničkáře. Týmovou práci mám jako dominantní úkol. Nejen poučovat ty vně nás, ale vytvořit slušnou strukturu uvnitř. Potíží je i moje slabá stránka - nemám nervy a trpělivost na sáhodlouhé výlevy emocí. Po deváté jdu na konferenci o sociální ekonomice, cestou zpět se stavuji na MPSV, urguji peníze, omlouvají zpoždění zaviněné koncem roku, přijdou prý určitě příští týden.

Pondělí 6. února

Jsme stále bez financí, večer se scházím s mladším synem, pracuje jako personalista v profesionální agentuře, ptám se, podle jakých kritérií vybírají lidi na požadované profese. Říká mi v teorii to, co zjišťuji v praxi, že staří známí nemusí být absolutně nejlepší v nových podmínkách.

Úterý 7. února

Dopoledne trávím s administrátorkou, vyřizujeme papíry za rok 2005, ať máme čistý stůl, odpoledne jsem s účetní a finanční manažerkou v jedné osobě. Oslovila jsem ji vloni, předchozí účetní pro mě pracovala přes deset let. Po revoluci se intenzivně angažovala v politice, po zklamání se dala do služeb nadnárodní společnosti, která dealerským způsobem distribuuje to zdravé až nejzdravější pro lidstvo. Propadla té distribuci celou osobností, z paní

účetní se stala dealerka. Z návštěvy u nové účetní jsem rozpačitá. Radí, jak a co se co musí dělat, abychom nevraceli peníze a měli i nějaké rezervy. Závěr projektu bude totiž třeba financovat 10 %, která budou proplacena až po skončení projektu - a kde je vzít? Večer volám SOS personalistovi, dává mi kontakt na jejich účetního, jsem zvědavá, co se dozvím od něj. Jsou-li podvody normou, pak vám toho už mnoho nenapíšu.

Marie Haisová
Autorka a koordinátora projektu